

عنوان مقاله:

رابطه و مقایسه نگرش به فراگیرسازی و خودکارآمدی معلمان ویژه و عادی دارای دانش آموز با اختلال طیف اتیسم

محل انتشار:

فصلنامه علمی مهارت های روانشناسی تربیتی، دوره 10، شماره 4 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

عباسعلی تقی پور جوان - دانشجوی دکتری، گروه روانشناسی و آموزش کودکان استثنائی، دانشکده روانشناسی و علوم تربیتی، دانشگاه تهران، تهران، ایران

غلامعلی افروز - استاد، گروه روان شناسی و آموزش کودکان استثنائی، دانشکده روان شناسی و علوم تربیتی، دانشگاه تهران، تهران، ایران

سعید حسن زاده - دانشیار گروه روانشناسی و آموزش کودکان استثنائی، دانشکده روانشناسی و علوم تربیتی، دانشگاه تهران، تهران، ایران

مسعود لواسانی - دانشیار، گروه روانشناسی تربیتی و مشاوره، دانشکده روانشناسی و علوم تربیتی، دانشگاه تهران، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

پژوهش حاضر با هدف بررسی مقایسه ای نگرش و خودکارآمدی معلمان ویژه و عادی دارای دانش آموز اختلال طیف اتیسم انجام گرفت. روش پژوهش علی مقایسه ای بود. جامعه پژوهش تمام معلمان آموزش ویژه و معلمان آموزش عادی دارای دانش آموز اختلال طیف اتیسم در سال تحصیلی ۱۳۹۷-۹۸ استان مازندران بود. نمونه مورد نظر ۳۰ معلم بودند که برای انتخاب نمونه از بین مدارس استثنائی در استان ۱۵ معلم و از معلمان آموزش عادی دارای دانش آموز اختلال اتیسم ۱۵ معلم به صورت تصادفی انتخاب و مورد ارزیابی قرار گرفتند. ابزار مورد استفاده پرسشنامه نگرش سنجی نگرش سنجی آموزش فراگیر سعیدی و سلیمانوندی (۱۳۸۵) و مقیاس خودکارآمدی معلم توسط اسچانن، موران و وولفولک (۲۰۰۱) بود. داده های بدست آمده با آمار توصیفی و روش آماری T مستقل و ضریب همبستگی مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. نتایج پژوهش حاضر نشان داد بین نگرش و خودکارآمدی معلمان آموزش عادی و معلمان آموزش ویژه در فراگیرسازی دانش آموزان اتیسم تفاوت معناداری وجود دارد و در ابعاد مختلف معلمان ویژه از نگرش و خودکارآمدی بهتری نسبت به معلمان عادی قرار دارند. همچنین بین نگرش و خودکارآمدی معلمان در فراگیرسازی دانش آموزان اتیسم ارتباط وجود دارد.

کلمات کلیدی:

نگرش، خودکارآمدی، فراگیرسازی، اختلال طیف اتیسم، معلمان آموزش ویژه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1596446>

